

at der i nogle af Lovens Paragrapher tales om Gagering for adskillige under Justitsministeriet hørende Embedsmænd, men deriblandt er netop ikke den Slags Embedsmænd, som denne Paragraph omhandler. S. S. 16. — ja det er muligt, at det nu ikke længere er det Paragraphnummer, men i en tidligere Redaction af Udkastet var det S. 16. — staaer der omtalt Politidirecteuren i Kjøbenhavn. Jeg vil nu forudsætte, at der var et eller andet af Thingets Medlemmer, som var blevet grebet af et Slags Monomani, for at faae Kjøbenhavns Politi omorganiseret paa en vis bestemt Maade, saa at dette Medlem ikke kunde see noget Lovudkast, hvor der var Tale om Politidirecteuren, uden at han strax vilde have sin Ryst tilfredsstillet ved at faae en Paragraph ind, som kunde tjene til at faae hans Plan realiseret. Hvis han nu havde foreslaaet at indføre i denne Lov en saadan Paragraph, hvori det blev bestemt, at Kjøbenhavns Politi skulde omorganiseres paa den af ham paatænkte Maade, og han havde faaet Majoritet for det i dette Thing, saa vil jeg spørge, om der var nogen formystig Grund til at fordre, at det andet Thing skulde gaae ind paa en saadan Paragraph, der, som jeg utvilsig sagde, ikke stod i nogen som helst nødvendig Forbindelse med Lovens øvrige Indhold. Og er noget Rignende ikke Tilfældet her? — For det Andet er det min Overbeviisning, at Paragraphen er aldeles nødvendig. Vi have allerede dengang i Finantsloven vedtaget en tilsvarende Bestemmelse for det Finantsaar, som begyndte igaar, vi have senere vedtaget en Beslutning, hvori den samme Tanke var Grundlaget; vi ville senere komme til en Lønningstillægslov, hvori ligeledes den samme Tanke kommer igjen. Det er altsaa 3 forskjellige Steder foruden denne Paragraph. Det er jo muligt — jeg skal ikke kunne sige det; — at En eller Anden ogsaa kunde falde paa at bringe den ind i en anden Lov, som endnu staaer tilbage til tredie Behandling, nemlig Loven om Tillægs Pension for Fru Bluhme; jeg veed det ikke, men det er jo ikke utænkeligt. Det er altsaa aldeles nødvendigt, at denne Paragraph kommer til at staae her. Jeg skal hertil endnu knytte den Bemærkning, at da Landstinget gik ind paa

Beslutningen i et foregaaende Møde, var det naturligt kun under den ene rimelige Forudsætning, at man derved havde forhindret S. 26 fra igjen at komme ind i denne Lov; jeg indseer ingen Mulighed for, at Landstinget skulde have kunnet lade sig bevæge til at tiltræde Beslutningen af nogen som helst anden Grund. Hvis Landstinget nu ikke bestomindre vedtog denne Paragraph, vilde det være at kaste et udsletteligt comiss. Skin over hele vor Forhandling af denne Sag. For mit personlige Vedkommende vilde det desuden være et ligefremt Brud paa Tro og Love — jeg kan ikke tale for Andre, men kun for mig selv. Flere ærede Landstingsmænd, som yttrede Betænkeligheder ved at gaae ind paa den yderst uheldigt redigerede Beslutning, har jeg søgt at formaae til at gaae ind derpaa ved den Betragtning, at de da med saa meget større Sikkerhed kunde stemme imod S. 26. Hvis jeg nu alligevel ikke skulde stemme mod S. 26, saa havde jeg forledet disse ærede Landstingsmænd til at gjøre et Skridt, som i saa Fald vilde være, som jeg alt har søgt, aldeles comiss. Seer man nu nøiere paa Redactionen af S. 26, forekommer det mig desuden klart, at Paragraphen i og for sig er temmelig meningsløs. Der staaer nemlig, Justits- eller Magistrats Embeder, der for Tiden lønnes med Sportler, kunne, naar de blive ledige, ikke længere tillægges Løn i det Hele eller deelvis gennem Sportler. Paragraphen gaaer altsaa ud paa, at for Fremtiden, efterat en saadan Lov, som her omhandles, er udkommen, kan man ikke længere lønne saadanne Embedsmænd gennem Sportler. Forfaavidt nu indbærende Finantsaar angaaer, her der anvist en Bet, hvorigennem saadanne Embedsmænd, som ansættes i Embeder, der blive ledige i dette Finantsaars Løb, skulle lønnes, nemlig gennem de 15000 Rd. i Finantslovens S. 9. B. f. Tager man nu denne Sum som calculatorisk, kan man indrømme, at selv om der bliver flere Embeder ledige, end de 15000 Rd. strække til, kunne de dog alle faae fast Løn, fordi Ministeriet vil ansee sig berettiget til at overskride den calculatoriske Sum. Men nu forudsætter jeg, at der af Justitsministeren bliver foreslagt til Efteraaret en Lov om Lønninger for Justitsbetjentene, men at